

Forhandling

Else Theill Sørensen (KF):

Folketinget har nu vedtaget at meddele orlov til 4 medlemmer og at indkalde stedfortræderne.

Som ordfører for Udvalget til Valgs Prøvelse skal jeg tillade mig at gøre indstilling om, at stedfortræderne godkendes som midlertidige medlemmer af Folketinget.

Hr. *Knud Østergaard* er valgt i Ringkøbing Amtskreds, og i anledning af hans orlov indkaldes 1. stedfortræder for Det Konservative Folkeparti i denne amtskreds, landmand *Søren Hedetoft*.

Hr. *Jens Thoft* er valgt i Århus Amtskreds, og i anledning af hans orlov indkaldes 1. stedfortræder for Socialistisk Folkeparti i denne amtskreds, lærer *Lone Stig Andersen*.

Fru *Kirsten Jacobsen* er valgt i Nordjyllands Amtskreds, og i anledning af hendes orlov indkaldes 1. stedfortræder for Fremskridtspartiet i denne amtskreds, skoleinspektør *Johs. Sørensen*.

Hr. *Jørgen Estrup* er valgt i Østre Storkreds, og i anledning af hans orlov indkaldes 1. stedfortræder for Det Radikale Venstre i denne storkreds, kontorchef *Inger Marie Bruun-Vierø*.

Udvalget til Valgs Prøvelse har i et møde i dag behandlet disse sager, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

Som midlertidige medlemmer af Folketinget fra og med den 9. juni 1988 godkendes:

1. Landmand Søren Hedetoft.
2. Lærer Lone Stig Andersen.
3. Skoleinspektør Johs. Sørensen.
4. Kontorchef Inger Marie Bruun-Vierø.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 124 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Forhandling om redegørelse nr. R 1:

Statsministerens redegørelse ved Folketingets åbning.

(Redegørelsen anmeldt 7/6 88. Redegørelsen givet 7/6 88. Meddelelse om forhandling 7/6 88).

Forhandling

Svend Auken (S):

Spørger man om den folkelige reaktion på den nye regering, tror jeg, de fleste vil sige, at når det var det, der blev resultatet, var såvel valget som den regeringskrise, der kom efter, overflødig. Så kunne man lige så godt have skredet lige til at danne en VKR-regering uden disse mange mellemspill.

I hvert fald har de fleste danskere svært ved at forstå, hvorfor der skulle være folketingsvalg og langvarig regeringskrise, når resultatet blot blev, at Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis ministre blev erstattet af radikale ministre, uden at firkløverregeringens politik blev ændret en tøddel.

Årsagen til, at vi fik valget, var – efter Socialdemokratiets opfattelse – at den tidligere firkløverregering var kørt fast i indre modsætninger med hensyn til, hvad den skulle gøre ved Danmarks store problemer; derfor besluttede man sig i april måned til at blæse sagen om atomskibe op til et stort spørgsmål, og så udskrev man valg på det grundlag.

Efterfølgende har det vist sig for offentligheden, at Det Radikale Venstre var parat til at bøje sig for Venstres og Konservatives synspunkter og acceptere en tvetydig procedure frem for et klart signal om dansk atompolitik.

Det måtte statsministeren naturligvis vide allerede inden valgets udskrivelse, men af taktiske grunde besluttede han at tage valget alligevel.

Når jeg siger dette, hænger det sammen med, at den erklæring, der nu er offentliggjort om en løsning på spørgsmålet vedrørende atomskibene, næsten ordret svarer til det tilbud, partierne blev præsenteret for i Folketinget den 14. april 1988. Der er ingen ændringer sket. Hvis De Radikale var parat til at acceptere denne formulering, kunne man lige så godt have forhandlet det på plads og undgået at få folketingsvalget, og når man tog det alligevel, må det naturligvis være af taktiske grunde.

Valget var altså i henseende til vores sikkerhedspolitik et overflødigt valg. Det var desværre ikke et uskadeligt valg. I kraft af den måde,